

Feminisme is de uitvinding van een slimme vent

Tekst: Andries Bongers

Ik kreeg kortgeleden een hoofdstuk uit een schoolboek “Huishoudkunde” (1960) onder ogen, bedoeld voor meisjes die zich op het huwelijk moesten voorbereiden. Het is nog helemaal niet zo lang geleden, maar voor sommige lezers zullen het lijken op citaten uit de Middeleeuwen...

“Maak dat het eten klaar is. Maak de zaken op voorhand klaar, de avond voordien als het moet, zodat een heerlijke maaltijd hem opwacht als hij terugkeert van zijn werk. Het is een vorm van duidelijk maken, dat je aan hem hebt gedacht en je bezorgd bent over zijn noden.”

“Wees op tijd klaar. Neem voor jezelf een kwartier rust voor hij thuis komt om te ontspannen. Werk uw opmaak een beetje bij, doe een band in je haren en wees fris en bevallig. Wees opgewekt en een beetje interessant.”

“Breng het geluid op een minimaal niveau. Bij zijn aankomst zet je het geluid af van wasmachine, droogkast of stofzuiger. Probeer de kinderen kalm te krijgen. Wees blij hem te zien. Verwelkom hem met een warme glimlach en toon de oprechtheid van uw wil om hem te bevallen.”

“Denk eraan dat hij de meester is in huis. Wanneer hij klaar is met eten, ruim de tafel af en doe vlug de afwas. Als je man vraagt om te helpen, wijs zijn voorstel af want hij zou zich mogelijk verplicht voelen om het steeds weer te doen.”

Jachtig bestaan

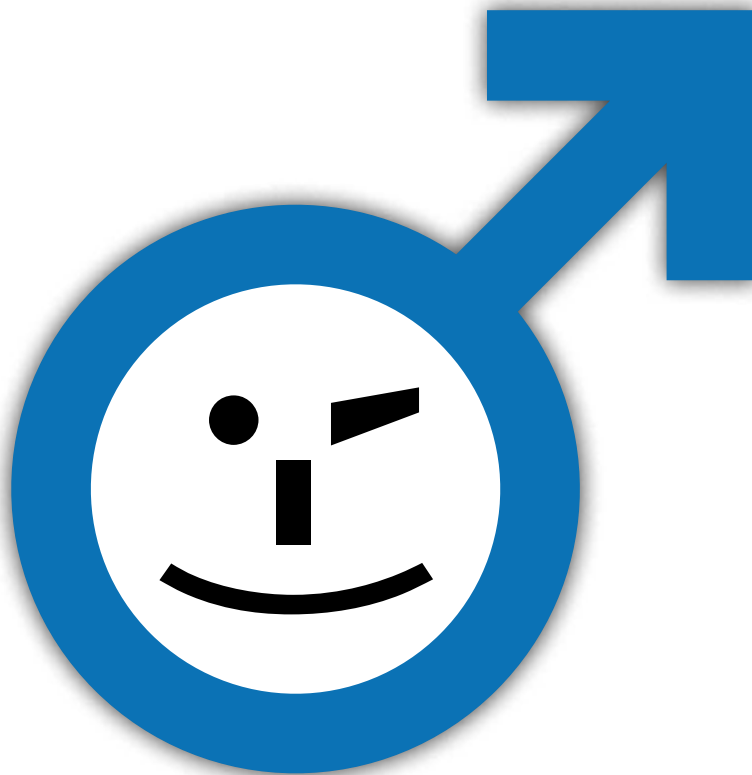
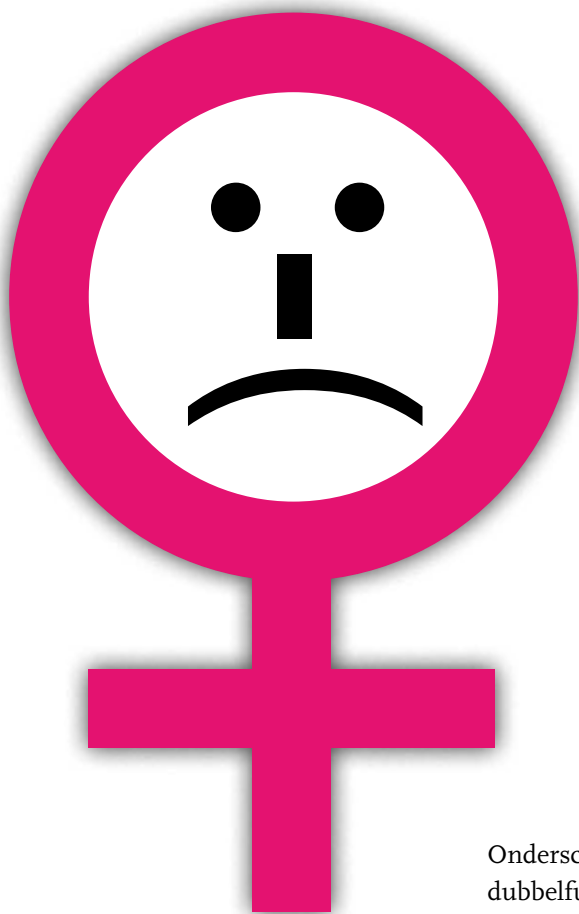
Lees - na uw verbazing, ergernis of woede - deze ‘opdrachten’ nog eens door en vergelijk dat eens met het huidige leven van een gehuwde vrouw met jonge kinderen. Turf in bovenstaand stuk nu eens de werkelijke inspanningen van een vrouw uit die tijd, en vergelijk dat eens met het jachtige gedoe van een carrièrevrouw: vroeg op, haastig aankleden, ontbijten en de kinderen naar de crèche brengen. Dan te laat door file, de eerste stomme vergadering bijwonen, je moeten meten met de mannen in de groep - hoewel je beter bent maar niemand gelooft dat - op je veertigste, of meestal eerder, tegen een burn-out aanlopen, en op je vijftigste naar een pensioen verlangen dat pas ingaat als je 67 bent.

Sinds tien jaar bestaat de netto instroom in de WAO/WIA vrijwel uitsluitend uit vrouwen. De oorzaken zijn meestal vage klachten als psychische aandoeningen.

Uit onderzoek in 2002 bleek al dat minimaal 65 procent van het ziekteverzuim in Nederland niet arbeidsgerelateerd was, maar voortkwam uit privé en/of sociale problemen (stress/psychische oorzaken buiten het werk). Zijn de gevolgen van het jachtige bestaan wel verantwoord, en wegen ze op tegen de economische voordelen?

Mannelijke genen

Het is fantastisch, dat een paar slimme mannen Ciska Dresselhuijs, Hedy d’Ancona en de andere Dolle Mina’s zover gekregen hebben om het “feminisme” uit te roepen. De Wet gelijke behandeling werd ingevoerd om vrouwen gelijke kansen te geven, maar helaas zijn de omstandigheden meestal niet gelijk. Emancipatiebeleid is vanaf het midden van de jaren tachtig vooral gericht op het verbeteren van de positie van vrouwen op de arbeidsmarkt. Maar veel vrouwen hebben er alleen maar extra taken bij gekregen, terwijl de huishoudelijke verantwoordelijkheden nauwelijks minder zijn geworden. Kennelijk zit het niet in de genen van

de man om zorgtaken uit te voeren. Het gaat dan niet om een cultuurtransformatie, maar om een evolutie. Cultuurveranderingen duren meestal meer dan tien jaar, maar evoluties nemen eeuwen in beslag!

Jarenlange indoctrinatie heeft de belangrijke taken van de huisvrouw gevalueerd tot de kwalificatie "Beroep: geen". Maar voor taken die vroeger uitstekend door de huisvrouw werden uitgevoerd, moet je nu HBO-gekwalificeerd zijn. Opa en oma voldoen al helemaal niet meer. Voor de opvang na schooltijd en het dagelijkse gesprekje bij een kopje thee, hebben we nu een kinderpsycholoog. De heerlijk bereide maaltijd is vervangen door een kant-en-klare hap uit de magnetron. Om gezond te eten hebben we een voedingsdeskundige nodig.

Onderschatting van de waarde van de dubbelfunctie huisvrouw en moeder is volkomen misplaatst.

Bezinning en herverdeling

Of er een weg terug is, is een overbodige vraag geworden. Aanpassingen van de wetgeving en drastische verschuivingen in arbeids- en uitgavenpatronen hebben een tweeverdiener maatschappij gecreëerd. Het pensioen is inmiddels ook gebaseerd op een tweeverdiener wereld. De gehuwden AOW is afgeschaft en er gaan zelfs stemmen op om de hoogte van de AOW te baseren op het aantal gewerkte jaren.

Vrouwen met opgroeiende kinderen zouden goed moeten overwegen of ze wel fulltime aan het arbeidsproces moeten deelnemen. Willen we het hoge verzuimpercentage en de enorme instroom van vrouwen in de WIA terugdringen, dan zullen we rigoureuze maatregelen moeten nemen die een wezenlijke omkeer bewerkstelligen in de waardering van de functie van huisvrouw en opvoeder.

Wat mij betreft zouden de volgende maatregelen een bijdrage kunnen leveren:

- het bevallingsverlof dient minstens een half jaar te zijn;
- de kinderopvang dient toegankelijker te worden;
- verbetering van het ouderschaps- en zorgverlof;
- de rolverschuiving of -wisseling zal nadrukkelijker ingevuld moeten worden;
- er dient een opwaardering te komen van de rol van de moeder, opvoeder en verzorger;
- in de scholing dient opvoedkunde een verplicht vak te worden.

Vroeger waren vrouwen slim en beulden alleen mannen zich af. Gevolg is dat vandaag alleen nog vrouwen de bejaardenhuizen bevolken. Mannen hebben zich al vroegtijdig doodgewerkt. Slimme mannen zijn nu bezig met een inhaalslag...

Andries F. Bongers is directeur van FreeBeans BV, www.freebeans.nl, www.hr-kiosk.nl